

Fraxinus angustifolia

jesion wąskolistny

Duże drzewo o sezonowych liściach pochodzące z południowej Europy i Północnej Afryki. Dorasta do około 20-25 m wysokości, tworząc szerokokolumnowe korony. Kora ciemnoszara, podłużnie bruzdowana. Liście nieparzystopierzaste, ciemnozielone i błyszczące, o długości 20-25 cm, złożone z 7-13 wąskich, lancetowatych listków. Każdy ma do 8 cm długości i tylko 0,75-1,9 cm szerokości. Jesienią zmieniają kolor na żółty. Kwiaty zielonkawo-kremowe, drobne, zebrane w duże kwiatostany. Pojawiają się w marcu, kwietniu, przed rozwojem liści. Owocem jest skrzydlak z pojedynczym skrzydełkiem o długości 3-5 cm. Gatunek ciepłolubny, przydatny do cieplejszych regionów Polski. Najlepiej rośnie na stanowiskach słonecznych, w żyznej, umiarkowanie wilgotnej glebie. Po zadomowieniu się dobrze znosi susze oraz zasolenie i zanieczyszczenia. Warty wypróbowania na terenach zieleni jako eleganckie drzewo parkowe, przyuliczne lub alejowe.

autorzy opisu tekstowego: Wojciech Górka; Związek Szkółkarzy Polskich

zasięg geograficzny	południowa Europa, północna Afryka
grupa roślin	liściaste
grupa użytkowa	liściaste drzewa
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	drzewiasty wyprostowany
docelowa wysokość	powyżej 20
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
rodzaj kwiatów	pojedyncze kwiatostan
barwa kwiatów	kremowe białe zielone
pora kwitnienia	marzec kwiecień
owoce	skrzydlaki
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne roślina tolerancyjna

ph podłoża	roślina tolerancyjna odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa roślina tolerancyjna
walory	ciekawy pokrój ładne jesienne zabarwienie odporność na zanieczyszczenia odporność na zasolenie ozdobne z liści/igieł
zastosowanie	parki zieleń publiczna drzewo alejowe uliczne drzewo alejowe parkowe soliter (pojedynczo) ogrody osiedlowe Lista 500 roślin do miast
strefa	6b
autorzy opisu tabelarycznego: Wojciech Górka; , Związek Szkółkarzy Polskich;	

